

høve selv at gøre sig nogen Ulejlighed i saa Henseende, og ved denne Overførelse til det ny Skibsregister vil Adkomstpørgsmaalet med det samme blive undersøgt og, dersom det er fornødent, blive berigtiget. Deraf følger saa naturligt, at Gjerner kunne komme til at modtage Forespørgsler eller Opfordringer til at fremkomme med Dokumenter og deslige. Men det vil saa at sige blive dem givet ind med Steer derved, at Bureauet ligesom vil tilkendegive dem, hvad man ønsker, og hvorfor man ønsker det. Naar Adkomstpørgsmaalet saaledes bringes i Orden uden nævneværdig Ulejlighed for de nuværende Gjere og Partejer af Skibe, stønner jeg ikke rettere, end at det bliver en stor Fordel for dem, blandt andet ogsaa af den Grund, at dersom der skulde være Uklarhed med Hensyn til Adkomsten, saa de Afgang til at faa den Fremgangsmaade med Hensyn til Mortifikationen bragt til Aendelse, der omtales i andet Stykke af § 70, hvorved de faa Afgang til at indfalde alle dem, der maatte have formentlige Indsigelser imod deres Ejendomsret og saa Spørgsmaalet afgjort saaledes, at deres Ejendomsret for Fremtiden bliver sikker, og al Tvivl borttages. Og hvad Behæftelser angaar, vil det ses, at der i den ny § 73 er truffet saadanne Foranstaltninger, at der aldeles ikke kan lides nogen Skade. Indtil denne Lov træder i Kraft, kan Banteret i Skibe stiftes paa samme Maade som hidtil, men inden en vis Tid efterat Loven er traadt i Kraft maa saadanne Behæftelser anmeldes til Registrering, naar de ønskes opretholdt. Jeg tror altsaa, at disse Bestemmelser villes findes at være hensigtsmæssige og egnede til at fjerne en hel Del af de Beslagelser, man maatte ellers kunde vente imod Lovforslaget i det hele fra forskellige, navnlig mindre Skibsejeres Side. — Der er dernæst under Nr. 14 stillet en ret vigtig Ændring, som gaar ud paa, at Skibsregistreringsloven først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1894, altsaa et Aar senere end Søloven. Denne Afstyden af Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden er jo til Dels nødvendiggjort ved de Foranstaltninger, som Ændringsforslaget Nr. 11 medfører. Det er klart, at det vil kræve en vis Tid at foretage denne Overførelse, og det kan ogsaa være hensigtsmæssigt, at Tiden er sat saa rundelig, at den Proklamationsfrist, som omtales i § 70, imidlertid kan udløbe, for at da saa mange Skibe som muligt kunne gaa over i det ny Register i komplet Orden. Naturligvis vil det ikke være muligt at gennemføre, at de alle ere gaaede over og i god Orden; thi der kan tænkes enkelte Til-

fælde, hvor der opstaar Proces som Følge af anmeldt Indsigelse, og saa vil det være nødvendigt at afvente Udfaldet af Processen, førend man kan betragte Spørgsmaalet om Ejendomsretten til Skibet for afgjort; og da ingen jo kan vide, hvorlænge en saadan Retsag vil trække ud, kan der ikke bestemmes nogen Frist. Naar man imidlertid ser bort fra disse enkelte Tilfælde, er der efter Raadførelse med sagkyndige paa dette Omraade opstillet en Beregning, hvorefter man med temmelig Sikkerhed kan sige, at det kan blive færdigt, saaledes at Loven kan træde i Kraft den 1ste Januar 1894. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 4 angaar, gaar det, som det vil ses, ud paa at udsætte en enkelt af de Foranstaltninger, som Lovforslaget omfatter, endnu yderligere i to Aar, nemlig den Foranstaltning, at der ved de lokale Registreringskontorer, som i Regelen villes falde sammen med Toldkontorerne, skal findes Genpartier af, hvad der findes i Registreringsprotokollerne saa vel i Skibs- og Bante-Protokollen som i Skibsregistret. Jeg skal ikke have noget imod, at man tager denne Udsættelse. For mig staar det dog saaledes, at det for Befolkningen maa være en Behagelighed og Fordel paa Stedet at kunne faa disse Afskrifter, saaledes at man ikke behøver at henvende sig til Hovedkontoret, og for mig staar det ogsaa saaledes, at det forholdsvis kun bliver saa Toldkontorer, der saa nogen Ulejlighed, som det er værd at tale om, idet jeg antager, at for det overvejende Antal af Toldkontorerne villes disse Forretninger forekomme saa sjældent, idet der kun er saa Skibe i Distriktet, at Arbejdet ikke vil faa nogen Betydning, men jeg har som sagt ikke noget imod, at man vil lade Erfaringen være Væremester, og at man derfor vil se det an i de to Aar, og for saa vidt har jeg heller intet imod den Tanke, der blev fremsat af den ærede næstsidste Taler (S. Hage), nemlig at hvis der i den Henseende skulde danne sig en Overbevisning om, at det ikke er nødvendigt at fastholde denne Bestemmelse, og at det paa Grund af Landets Videnhed og Kommunikationsmidlernes forholdsvis gode Godhed ikke er nogen nævneværdig Ulejlighed for de paagældende at henvende sig til Hovedkontoret, skal man forandre det, og der vil jo være Tid til at forandre det; thi der bliver jo holdt adskillige Rigsdage inden den 1ste Januar 1896, saa at der ikke er noget i Vejen for, at der i saa Henseende kan foretages en Forandring. Hvad de andre Ændringsforslag angaar, skal jeg ikke opholde mig videre ved dem. Hvilken Mening man kan have om, hvad der er blevet vedtaget i